

44406

Sevda Karaca
Gaziantep Milletvekili
Emek Partisi Genel Başkan Yardımcısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Mahinur Özdemir Göktaş** tarafından Anayasanın 98, TBMM İç Tüzüğü'nün 96 ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. **04.05.2026**

Sevda Karaca
Gaziantep Milletvekili

29 Mayıs 2024 tarihinde Selahattin Özdemir tarafından silahla öldürülen Serap Doğan'ın yargı süreci, Türkiye'de kadına yönelik şiddete dair adalet mekanizmalarının nasıl işlediğini bir kez daha ortaya sermiştir.

Olaylar şöyle yaşanmıştır: Selahattin Özdemir tarafından ısrarlı takip ve tehdide maruz kalan ve vergi müfettişi olan Serap Doğan, teftiş için görevlendirildiği Elazığ'a arkasından Selahattin Özdemir'in de geldiğini öğrenmiştir. Elazığ Aile Mahkemesinden 3 aylık koruma kararı alan Serap Doğan, daha sonra korktuğu için 1 hafta içinde Ankara'ya dönmüştür. Ankara'ya döndükten sonra da takip ve tehdit edilen Serap, karakola başvurarak koruma kararının ihlal edildiğini bildirmiş ancak Ufuktepe karakolu "Elazığ'ın kararı burada geçerli değil" diyerek Serap'ı baştan savmıştır.

Serap Doğan bu esnada savcılığa çok sayıda şikayette bulunmuştur ve sonuç alamamıştır. Tehdit ve takiplerini arttıran fail Özdemir, 20 Mayıs 2024'te Serap'a silahlı saldırıda bulunmuş ancak Serap Doğan araçla kaçabilmiştir. 155'i arayarak aracın plakasını da bildirerek şikayetçi olan Serap'ın bu başvurusu da sonuçsuz kalmıştır. Serap aynı gün Ankara Aile Mahkemesine başvurarak fail Selahattin Özdemir için elektronik kelepçe kararı aldırılmıştır.

Bu karara rağmen faile elektronik kelepçe takılmamış ve Serap'a tehdit mesajları göndermeye devam etmiştir. Kararın üstünden geçen 9 güne rağmen elektronik kelepçe takılmayan ve şikayetlere dair hakkında işlem tesis edilmeyen Selahattin Özdemir 29 Mayıs 2024 günü sabah saatlerinde terastan eve girerek Serap ve ablasını rehin almıştır. Serap bu sırada cep telefonundan KADES uygulamasına girmiştir ancak kolluk görevlileri Serap'ı "açık adres istemek üzere" aramıştır. Rehin tutulan Serap tuşa yanlışlıkla bastığını söylemiş ve polis adresten ayrılmıştır.

O sırada ablası ise diğer kardeşlerine rehin alındıklarını bildirip 155'i aramalarını istemiştir. 155 üzerinden bilgi alan polis yeniden apartmana gitmiş ancak doğrudan adrese gitmek yerine

yöneticiyle görüşecek apartmandan ayrılmıştır. Dışarıdaki kardeşin tekrar araması üzerine polis tekrardan adrese giderek kapıyı çalmıştır. Rehin altında tutulan abla kapıdaki polisler üzerine "sorun yok" demişse de jest ve mimiklerle durumu anlatmaya çalışmıştır. Ancak polisler yeniden kimlik kontrolü yaparak evden ayrılmıştır. İçeride bir sorun olabileceğini, rehin tutulabileceğini düşünmek yerine; ihbarı yapan kardeşlerini arayarak "Ablanızın akli dengesi yerinde mi?" diye sormuştur. O sırada Abla fırsatını bularak evden kaçıp polislerin yanına gidip olan biteni anlatmıştır.

Öğlen saatlerine kadar herhangi bir işlem yapılmamıştır. Müdahale kararının alınmasının ardından öğlen apartmana gidilmiş ancak "çelik yelek olmadığı" gerekçesiyle karakola dönmüştür. Akabinde tekrar apartmana gidilmişse de bir işlem yapılmamıştır. Nihayetinde sabah 9.30 itibarıyla kolluk kuvvetlerine bilgi verilmiş olmasına karşın ilk müdahale ancak 15.30 sıralarında gerçekleştirilmiştir. Eve girildiğinde ise Selahattin Özdemir'in önce Serap Doğan'ı öldürdüğü ardından da intihar ettiği görülmüştür.

Cinayetin ardından Serap Doğan'ın ailesi, görevini yerine getirmeyen kolluk görevlileri hakkında şikayette bulunmuştur. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı şikayetin ardından ifadesine bile başvurmamış kolluk görevlilerinin hiçbir sorumluluğu olmadığına 10 gün içinde karar vererek dosyayı kapatmıştır.

Daha sonra aile, süreç içerisinde yaşanan bütün ihmalleri sıralayarak Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile İçişleri Bakanlığına karşı idare mahkemesinde hizmet kusuru sebebiyle tazminat davası açmıştır. Ne var ki dosyayı inceleyen Ankara 6. İdare Mahkemesi de ceza soruşturmasına benzer şekilde kurumların bir ihmal ya da kusurunun olmadığına karar vermiştir. Bu kararda ölmeden 5 gün önce ŞÖNİM tarafından aranan Serap Doğan'ın; Selahattin'i 5 kere şikayet ettiğini, kendisini öldürmeye teşebbüs eden şahsın neden hala dışarıda olduğunu anlayamadığını, korkudan evden çıkamaz hale geldiğini, yargı sisteminin çok yavaş ilerlediğini, çok öfkeli olduğunu, elektronik kelepçenin hala uygulanmadığını söylediğine dair tutanağa da atıf yapılmıştır. Öte yandan; cinayetten 2 gün önce 27 Mayıs günü ŞÖNİM'in Selahattin Özdemir için "Öfke Kontrolü Eğitim Birimi" tarafından rapor hazırlanması için tebligat gönderdiği de dava dosyasından anlaşılmıştır.

Kadına yönelik şiddet konusunda "sıfır tolerans" sloganını ağızından düşürmeyen iktidar temsilcileri, yaptıkları her konuşmada verdikleri milyonlarca eğitimden bahsetmektedir. Buna karşın Serap Doğan'ın katledilmesi, rehin tutulduğu için konuşamayan ancak 3 kere ihbar üzerine gidilen konuttaki kadınların "akli dengesinin sorgulandığı" bir kolluk pratiğini, silahla saldırıya maruz kalan bir faile elektronik kelepçeyi 9 gün boyunca uygulayamayan bir umursamazlığı, defalarca ölümle tehditten şikayet edilen bir faili tutuklamayan bir yargı pratiğini ve sokağa çıkmaktan korkan bir mağduru korumak yerine "barınma tedbiri istemedi" diyerek suçlu çıkaran bir ŞÖNİM'i gözler önüne sermiştir. Bu trajik olay, kadına yönelik şiddetle mücadelede yasaların kağıt üzerinde kaldığını, bürokrasinin ve kolluğun ihmaller zincirinin bir kadını nasıl ölüme sürüklediğini açıkça göstermektedir.

Bu bağlamda;

1. Serap Doğan'ın öldürülmeden 5 gün önce ŞÖNİM görevlilerine "Yargı çok yavaş, elektronik kelepçe neden takılmıyor, evden çıkamıyorum" şeklindeki beyanları üzerine Bakanlık, ilgili adli ve mülki makamları acil koduyla uyarmış mıdır?

2. Bir kadının can güvenliği tehdit altındayken, fail hakkında "Öfke Kontrolü Eğitimi" tebligatı göndermek, cinayeti durdurmaya yönelik ciddi bir sosyal politika mıdır? Katiller eğitimle mi durdurulacaktır?
3. Bakanlığın idare mahkemesindeki savunmasında, maktulün "barınma tedbiri istemediğini" öne sürerek sorumluluğu maktule yüklemeye çalışması, Bakanlığın kadınları koruma yükümlülüğünden kaçması anlamına gelmemekte midir?
4. ŞÖNİM bünyesinde çalışan personelin vaka yönetimi konusundaki yetkileri ve sorumlulukları, hayati tehlike durumlarında neden bürokrasiye takılmaktadır? Benzeri bir ihmalin yaşanmaması için ŞÖNİM'lerin işleyişinde bir değişikliğe gidilecek midir?